

Львівська «Булава» – чемпіон України

Справжньою окрасою усього сезону в аматорській вищій волейбольній лізі України став недільний поєдинок між львівською «Булавою» та командою «ХАЕС-НАЕК» з міста Нетішин Хмельницької області. За підтримки своїх найвідданіших уболівальників у рідному залі волейболісти гостинного Львова, за яку виступали студенти і випускники Львівського державного університету фізичної культури, цього разу не дали жодного шансу на успіх супернику, впевнено обігравши його у трьох партіях, довівши усій Україні, що в цьому сезоні «Булава» цілком заслужила на золоті медалі аматорської ліги України.

Отож, під слова «Слава Україні, Героям Слава» гравці «Булави» отримали головний трофей турніру й приміряли золоті медалі чемпіонату. На завершення нагородження, усі призери аматорської ліги разом з уболівальниками виконали національний гімн України.

«СПОРТИВКА» першою привітала наставника команди-переможця «Булава» Юрія Мальчицького з переможним акордом сезону і попросила його поділитися враженнями від пережитого.

– Повірте, емоції переповнюють. Ми до цього йшли, ми на це заслужили. Нарешті «Булава» – чемпіон України серед аматорських колективів. Торік через власні помилки наша команда не змогла вибороти звання найсильнішого. А в цьому сезоні ми таки досягли свого, за що я безмежно вдячний гравцям команди та нашому постійному партнеру, підприємцю Олександр Петровичу Гуку, без підтримки якого цей успіх не став би можливий.

– Як вдається аматорам підтримувати спортивну форму упродовж усього сезону?

– Зізнаюся, наші гравці просто-таки живуть волейболом. Зрозумійте, вони пройшли усі щаблі волейболу, від ДЮСШ – до дорослої команди. За своїм рівнем майстерності дехто з гравців не загубився б і в професійних командах. Але життя вносить свої корективи, через які на тому чи іншому етапі талановитих і працьовитих гравців не помічають тренери професійних команд. А такі люди без волейболу жити не можуть. Тому утворюються аматорські колективи, де волейболісти

після роботи відшукують у собі резерви й ресурси, аби сповна потренуватися, а потім – достойно виглядати у офіційних матчах. У цьому сезоні ми відіграли дуже рівно й достроково посіли перше місце у регулярному чемпіонаті, що дозволило нам фінальний етап змагань прийняти у своєму рідному залі, де нас завжди підтримують найвідданіші уболівальники.

– Але ви вдома примудрилися програти команді «Олжуртранс» з Луцька?

– Розумієте, в чемпіонаті ми їх обіграли у трьох партіях – 3:0. Вочевидь, цей факт дещо розхолодив наших гравців. Вигравши у лучан дві партії матчу фінального турніру і ведучи у третій – наша команда несподівано ... зупинилася. Заміни ніяк не «розбудили» «Булаву» і вона програла – 2:3. Наступного дня фінального етапу ми перемогли багаторазового чемпіона аматорської ліги команду «Родничок» (Новоселиця, Чернівецька обл.) з рахунком 3:1, хоча зіграли доволі поганенько. Одним словом, перед вирішальним поєдинком гравці «Булави» були надломлені перш за все психологічно. Але, на щастя, поразка, невиразна гра у переможній грі і травма одного із лідерів «Булави» Назарія Станька ще більше мобілізувала і об'єднала наших гравців. Тому у вирішальній грі з Нетішином ми уже мали чемпіонський вигляд. Це ще один респект нашим гравцям «Булави».

– Розумію, що на тренування можуть приходити чимало гравців. Але основний тягар відповідальності за результат припав на так званий «кістяк» команди...

– Справді, у об'ємі нашої команди «Булава», що існує в структурі волейбольного клубу «Львів», є 21 гравець. Тому є з кого вибирати. Саме ротація складу і допомогла нам безболісно пройти увесь сезон, який для нас став чемпіонським. До цього успіху сповна доклалися уже згадуваний Назар Станько, Андрій Найда, Дмитро Штундер, Микола Ліцман, Тарас Охват, Андрій Ганіткевич, Андрій Посікіра, Іван Гардаш, Макар Андрухів, Максим Кузьмін, Мар'ян Федів, Тарас Зембіцький, Вадим Лавренчук.

– На завершення, які найближчі плани команди?

– Перемога у аматорській лізі України – це найвище досягнення «Булави». Але підвищуватися у рангу ми не будемо. Залишаємося аматорами, з якими і будемо змагатися в наступному сезоні. Головне, аби мир і спокій був у нашій Україні.

Роман Цюняк

[Назад](#)